

Kako je to već kod nas uobičajeno, svake godine posljednjeg nastavnog dana za maturante, idemo na školski izlet u 40-tak km udaljene Tuheljske toplice.

Maturante ostavljamo kod *Ledenog*, ne bi li osvježeni krenuli put Trga pa se vratili u neposrednu blizinu Škole – na Bundeck. Dok su nas radosno ispraćali gromoglasnim zvižducima i pjesmom, mi smo se potrпали u pet autobusa i krenuli put pitomih zagorskih
ega. br

Dočeka nas je načelnik općine u tada još pustim

Termama Tuhelj

. Terme obuhvaćaju, osim hotela, kompleks unutarnjih i vanjskih bazena s nizom popratnih sadržaja, sportske terene i parkove. Nažalost, nije bilo prilike da se okušamo i u adrenalinskom parku.

Odmah smo krenuli na nogometni turnir dok ne zapeče sunce. Momčadi 1.b i 1.c razreda spretno su nadigrale sve ostale natjecateljske ekipe, a 1.c, kao pobjedniku, pripala je „čast“ igranja s profesorima. I njih su pobijedili rezultatom 2:0 te osvojili - pun tacu kremšnita. Nakon toga razmijeli smo se po bazenima, toboganima, plutajućim krevetima... Neki su prošetali do dvorca Mihanović i po okolici, neki otišli na ručak pa se zadržali za stolom. Šteta što se češće ne družimo izvan škole. To je najbolji način opuštanja i upoznavanja. Ako mene pitate gdje bih na godinu, odgovorila bih: „U Tuheljske toplice!“.

{vsig}tuhelj2011{/vsig}